

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Petra Kuchynky ve věci

žalobkyně: **M. K.**, nar. X. X. XXXX, státní příslušnost Ukrajina, bytem v ČR P.,
zastoupená JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 9. 2020, č. j. MV-123056-5/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 9. 2020, č. j. MV-123056-5/SO-2020 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla její odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 3.

2020, č. j. OAM-39138-11/DP-2019 (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž bylo podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákona o pobytu cizinců“), zastaveno řízení ve věci žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná, neboť se žalobkyně na výzvu dle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců nedostavila ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.

Žalobní body

2. Žalobkyně spatřovala nezákonnost napadeného rozhodnutí předně ve skutečnosti, že žalovaná rozhodla o odvolání podaném proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení řízení dříve než posoudila podaný opravný prostředek ve věci její žádosti o určení neplatnosti doručení výzvy k pořízení biometrických údajů. Tuto skutečnost žalobkyně dovozovala z čísel jednacích uvedených listin založených ve správním spisu (rozhodnutí ve věci je označeno pořadovým číslem 5, zatímco rozhodnutí týkající se neplatnosti doručení je označeno číslem 6) a rovněž z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žádost o určení neplatnosti doručení přitom měla být vypořádána před tím, než bylo rozhodováno o odvolání podaném proti rozhodnutí o zastavení řízení.
3. Žalobkyně dále brojila proti posouzení žádosti o určení neplatnosti doručení výzvy. Uvedla při tom, že se v době doručování písemností nacházela dočasně v zahraničí, což v průběhu správního řízení doložila výpisem z lékařské karty a doklady o ambulantní vyšetření na Ukrajině ze dne 29. 1. 2020 a souvisejícími jízdenkami. Žalovaná se těmito důkazy v napadeném rozhodnutí však nijak nezaobírala.
4. Dle žalobkyně z § 24 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) vyplývá, že rozhodným obdobím pro prokázání nemožnosti vyzvednutí písemnosti je období úložní doby, nikoliv období následující, přičemž celá úložní doba spadá do období dočasné nepřítomnosti žalobkyně na území České republiky, protože již není rozhodující, že následně měla být písemnost vhozena do poštovní schránky.
5. Žalobkyně prokazatelně v době úložní doby výzvy z důvodu nepříznivého zdravotního stavu pobývala dočasně mimo území České republiky. V této souvislosti dle žalobkyně nepostačuje odkázat na možnost předchozího nahlášení jiné doručovací adresy, neboť z § 24 odst. 2 správního řádu vyplývá přesný opak. Citované ustanovení dopadá na situace dočasné nepřítomnosti účastníka řízení, kdy účastník řízení nemá zařízenou korespondenční adresu nebo se přesouvá po více adresách. Při interpretaci citovaného ustanovení je nutno hledět na skutečný smysl zákona, kterým je zabránit obstrukčnímu jednání adresáta písemnosti, který se vyhýbá včasnému převzetí písemnosti a tím ohrožuje zásadu hospodárnosti a rychlosti správního řízení. Žalobkyně svým jednáním tuto zásadu neporušila. Opačná interpretace ustanovení by byla projevem přepjatého právního formalismu.

Vyjádření žalované

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě v řízení vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 77 A 142/2020. Dále žalovaná uvedla, že pořadová čísla rozhodnutí o odvolání proti usnesení o zastavení

řízení a rozhodnutí o odvolání proti usnesení o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení nemají na danou věc žádný vliv. Rozhodnutí byla projednána ve stejný den a byla ve stejný den i vydána. Obě odvolání tak byla projednávána společně a nikoli izolovaně.

7. Žalobkyně byla řádně správním orgánem I. stupně vyzvána, aby se dostavila ke zpracování údajů potřebných pro vydání průkazu o povolení k pobytu a byla poučena o důsledcích nedostavení se. V daném případě byly dle žalované splněny podmínky pro zastavení řízení, přičemž skutkový stav byl náležitě zjištěn a rozhodnutí byla řádně a dostatečně odůvodněna.
8. Ve vyjádření ze dne 24. 11. 2020 zaslané ke spisové značce 77 A 142/2020, na které žalovaná odkazovala, poukázala na nesoulad vyjádření žalobkyně, když v odvolání ze dne 24. 3. 2020 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítala, že v době doručování výzvy pobývala doma, avšak písemnost neobdržela, přitom následně v odvolání ze dne 27. 6. 2020 proti usnesení o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení již uvádí, že době doručování výzvy byla mimo území České republiky. Žalovaná uvedla, že předmětná výzva k dostavení se ke zpracování biometrických údajů byla žalobkyni doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, přičemž z doručanky vyplývá, že zásilka obsahující výzvu byla připravena k vyzvednutí dne 22. 1. 2020, ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu byla doručena dne 3. 2. 2020, a následně byla vhozena žalobkyni do schránky dne 5. 2. 2020. Žalobkyně se měla podle výzvy dostavit do 10 dnů od jejího doručení ke správnímu orgánu I. stupně, tedy nejpozději ve čtvrtek 13. 2. 2020. Usnesení o zastavení řízení o žádosti o pak bylo vydáno dne 4. 3. 2020. Z předložených jízdenek vyplývá, že žalobkyně odjela na Ukrajinu dne 28. 12. 2019 a vrátila se zpět do Prahy dne 30. 1. 2020. Žalobkyně se vrátila do České republiky před tím, než jí byla výzva fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu doručena a více než 2 týdny před tím, než uplynula lhůta stanovená k dostavení se ke zpracování biometrických údajů. Žalovaná poukázala na povinnost každého cizince, který má zájem pobývat na území České republiky, zajistit si k tomuto pobytu právní titul a věnovat se svým procesním povinnostem. Dle žalované tak v případě žalobkyně nebyly splněny podmínky uvedené v § 24 odst. 2 a § 41 odst. 2 a 4 správního řádu, a bylo tedy namístě žádosti o určení neplatnosti doručení výzvy nevyhovět.
9. Z těchto důvodů žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

10. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
11. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili.
12. Žaloba není důvodná.
13. Ze správního spisu vyplývají následující pro posouzení věci rozhodné skutečnosti. Žalobkyně pobývala na území České republiky od 19. 2. 2018 do 18. 2. 2020 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná. Dne 4. 12. 2019 podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k pobytu. Správní orgán shledal, že žalobkyně splňuje podmínky pro prodloužení pobytového oprávnění a zaslal žalobkyni výzvu ze dne 17. 1. 2020, č. j. OAM-39138-10/DP-2019,

kteřou dle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců žalobkyni vyzval, aby se ke správnímu orgánu dostavila ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to do 10 dnů ode dne doručení výzvy. Z doručení k této listině vyplývá, že písemnost obsahující výzvu byla od 22. 1. 2020 připravena k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb a následně dne 5. 2. 2020 byla vložena do schránky žalobkyně na adrese X.

14. Dne 4. 3. 2020 pod č. j. OAM-39138-11/DP-2019 bylo dle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastaveno řízení o žádosti žalobkyně, neboť žalobkyně se na výzvu dle § 44a odst. 13 téhož zákona nedostavila ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 11. 3. 2020. Dne 23. 3. 2020 proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém zároveň požádala ve smyslu § 24 odst. 2 správního řádu o určení neplatnosti doručení. Tuto žádost odůvodnila tak, že v době doručování písemnosti, ač pobývala doma, neobdržela ani oznámení, ani jí zásilka nebyla doručena.
15. Správní orgán I. stupně následně dne 26. 5. 2020 pod č. j. OAM-39138-13/DP-2019 vydal usnesení, kterým žádosti o určení neplatnosti doručení výzvy nevyhověl. Proti tomuto usnesení bylo dne 30. 6. 2020 doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání žalobkyně, ve kterém ta uvedla, že v době doručování předmětné výzvy byla mimo území ČR, k prokázání čehož předložila kopii jízdenek (s datem odjezdu z ČR 28. 12. 2019 a datem příjezdu do ČR dne 30. 1. 2020), výpis z lékařské karty žalobkyně z ambulantního oddělení vystavené lékařským zařízením na Ukrajině ze dne 29. 1. 2020. O odvolání proti usnesení ze dne 26. 5. 2020 o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 9. 2020, č. j. MV-123056-6/SO-2020, tak, že odvolání zamítla a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že dne 22. 1. 2020 byla žalobkyni od provozovatele poštovních služeb zanechána výzva k převzetí písemnosti a písemnost byla u tohoto provozovatele poštovních služeb uložena. Jelikož si žalobkyně písemnost ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení nevyzvedla, považuje se písemnost uplynutím 10. dne za doručenou. Následně byla písemnost dne 5. 2. 2020 žalobkyni vložena do schránky. Žalobkyni tak byla výzva řádně doručena. Skutečnost, že žalobkyně o výzvě nevěděla, byla způsobena jejím vlastním pochybením. Žalobkyně se měla aktivně zajímat a pravidelně přebírat poštu. Žalovaná se zabývala rovněž předloženými jízdenkami a výpisem z lékařské karty, když k nim uvedla, že se jejich doložení jeví jako účelové, jelikož žalobkyně v podání ze dne 24. 3. 2020 původně uvedla, že v době doručování písemnosti pobývala doma. Žalovaná tak uzavřela, že nebyly splněny podmínky pro určení neplatnosti doručení předmětné výzvy.
16. O odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 4. 3. 2020 rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 9. 2020, č. j. MV-123056-5/SO-2020, tak, že je zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Ve svém rozhodnutí se zabývala platností doručení předmětné výzvy, přičemž dospěla k závěru, že doručení je nutno považovat za platné. Dále uzavřela, že přestože byla žalobkyni řádně doručena výzva k dostavení se ke správnímu orgánu, žalobkyně se nedostavila a ani nesdělila žádné závažné důvody na její vůli nezávislé, pro které tak nemohla učinit, a proto správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud řízení o žádosti žalobkyně zastavil.
17. Soud vycházel z následujících zákonných ustanovení.
18. Podle § 44 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců platí: „*Cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území ministerstvu a splňuje podmínky pro*

vydání povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to včetně pořízení biometrických údajů cizince a jeho podpisu, který je určen k jeho dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud cizinci v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.“

19. Podle § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců platí: *„Splňuje-li cizinec podmínky pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, je povinen se na výzvu osobně dostavit na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, a to včetně pořízení biometrických údajů cizince a jeho podpisu, který je určen k jeho dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud cizinci v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.“*
20. Dle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí: *„Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 13 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 14 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé.“*
21. Podle § 23 odst. 1 správního řádu platí: *„Nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.“* Podle odst. 4 citovaného ustanovení pak také platí: *„Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.“*
22. Podle § 24 odst. 1 správního řádu: *„Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“* Podle odstavce 2 citovaného ustanovení dále platí: *„Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.“*
23. V první žalobní námitce žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřovala v tom, že vydání žalobou napadeného rozhodnutí č. j. MV-123056-5/SO-2020 předcházelo vydání rozhodnutí o zamítnutí odvolání rozhodnutím č. j. MV-123056-6/SO-2020, jež žalobkyně podala proti rozhodnutí o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení, přestože je správní orgán povinen nejprve rozhodnout ve věci určení neplatnosti doručení a až následně vydat konečné rozhodnutí o věci samé. Uvedenou námitku soud neshledal důvodnou. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že žalovaná dne 24. 9. 2020 projednala dvě odvolání a vydala dvě rozhodnutí, a to jednak pod č. j. MV-123056-5/SO-2020 žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení povolení k pobytu vydané správním orgánem I. stupně dne 4. 3. 2020, a jednak pod č. j. MV-123056-6/SO-2020 rozhodnutí o zamítnutí odvolání podané proti rozhodnutí o nevyhovění žádosti o určení neplatnosti doručení vydané správním orgánem I. stupně dne 26. 5. 2020. Dlužno připomenout, že ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného

vyhotovení rozhodnutí k doručení. Ze správního spisu se přitom podává, že obě rozhodnutí byla žalovanou téhož dne usnesena a rovněž stejného dne (v téže poštovní zásilce) žalobkyni odeslána. Označení čísla jednacího svědčí v daném případě toliko o tom, v jakém pořadí byla tato ve stejný den vydaná rozhodnutí žurnalizována do správního spisu, což je údaj, který za daných skutkových okolností, z nichž je zřejmé, že obě rozhodnutí byla vydána téhož dne, nelze žádným způsobem přeceňovat, či z něj dokonce vyvozovat takové následky, které uvádí žalobkyně v žalobě. Z uvedených důvodů neshledal soud první žalobní námitku důvodnou.

24. Ve druhé žalobní námitce žalobkyně tvrdila, že dostatečně prokázala, že se v době doručování výzvy nacházela dočasně v zahraničí a že její žádost o určení neplatnosti doručení správní orgány nesprávně posoudily. Jak vyplývá z výše provedené rekapitulace správního spisu, v daném případě bylo prokázáno, že žalobkyně pobývala dočasně mimo území České republiky, a to od 28. 12. 2019 do 30. 1. 2020.
25. Z doručenky k výzvě vydané správním orgánem I. stupně dne 17. 1. 2020, pod č. j. OAM-39138-10/DP-2019, kterou byla žalobkyně vyzvána, aby se dostavila ke správnímu orgánu za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, vyplývá, že žalobkyně nebyla v den učinění pokusu o doručení (tj. dne 22. 1. 2020) písemnosti obsahující tuto výzvu zastížena, a proto byla písemnost v souladu s § 23 správního řádu uložena u provozovatele poštovních služeb. S uložením písemnosti u provozovatele poštovních služeb a možností jejího vyzvednutí ve lhůtě 10 dnů ode dne uložení písemnosti byla žalobkyně seznámena vložním oznámením ve smyslu § 23 odst. 4 správního řádu do její poštovní schránky. Předmětná písemnost byla tedy u provozovatele poštovních služeb uložena a připravena k vyzvednutí ode dne 22. 1. 2020 pod dobu 10 dnů, tj. do 3. 2. 2020 (pondělí).
26. Z uvedené chronologie návratu žalobkyně zpět do ČR a délky úložní doby písemnosti u provozovatele poštovních služeb je zřejmé, že žalobkyně přicestovala zpět do ČR ještě v době, kdy byla písemnost připravena u provozovatele poštovních služeb k vyzvednutí po dobu následujících tří dnů před tím, než nastala fikce doručení ve smyslu 24 odst. 1 správního řádu a žalobkyně tak měla možnost si písemnost v úložní době vyzvednout. V tomto směru nelze tedy souhlasit s argumentací uvedenou v žalobě, že se žalobkyně po celou délku úložní doby nacházela v zahraničí. Podle 24 odstavce 2 správního řádu může účastník řízení za podmínek § 41 požádat o určení neplatnosti doručení, prokáže-li, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného závažného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost *ve stanovené lhůtě* vyzvednout. Jelikož žalobkyně neprokázala, že si nemohla písemnost v úložní lhůtě vyzvednout, postupoval správní orgán správně, pokud žádosti o určení neplatnosti doručení nevyhověl. Krajský soud na tomto místě podotýká, že i pokud by si žalobkyně písemnost v úložní lhůtě nevyzvedla a neseznámila se s ní, byla jí následně výzva dne 5. 2. 2020 vhozena do poštovní schránky na adrese jí hlášeného pobytu, a měla tak možnost se s výzvou seznámit a povinnosti v ní uložené řádně splnit. Je věcí žalobkyně coby účastnice správního řízení (tím spíše řízení zahájeného na její žádost), aby zajistila řádné přebírání zásilek jí určených na své doručovací adrese. Nesplní-li tuto svou bazální procesní povinnost, musejí jít právní důsledky z toho plynoucí k její tíži.
27. Žalobkyně byla vyzvána, aby se ke správnímu orgánu dostavila ve lhůtě do 10 dnů, tj. s ohledem na doručení výzvy v nejzazší možné lhůtě do 13. 2. 2020. To však žalobkyně neučinila, přestože jí byla výzva řádně fikcí doručena a následně i vhozena do poštovní schránky a měla tedy i po svém návratu do České republiky dostatek času nejen se s

výzvou seznámit, ale také se ke správnímu orgánu včas dostavit, což však neučinila. Správní orgán tedy postupoval správně, když řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení povolení k pobytu ve smyslu § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastavil. Ani druhá žalobní námitka tedy není důvodná.

28. Jelikož soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

29. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec výkonu její činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. března 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu